

کنجاوی کودک درباره چگونگی متولد شدن بچه

پرسش کودک درباره تولد بچه

پرسشی دیگر که یکی از حدود ۴ سالگی تا ۶ و ۷ سالگی ادامه پیدا می‌کند ، موضوع کنجاوی کودک درباره این است که : بچه چگونه به وجود می‌آید ؟ تولید می‌شود ؟ و یا چگونه به دنیا می‌آید ؟ و در این زمینه پدر و مادر باید بسیار مراقب باشند که اطلاعاتی را که به فرزندشان می‌دهند آنها را کمک کند.

کودک حدود ۴ سالگی قبول می‌کند که ما فرزندان و خواهر و برادر را از جای خریدیم و یا آورده ایم برای او بسیار راحت است که به او بگوییم بیمارستان آمد و یا اینکه از کجا متولد شده یا به راحتی از این که از ناف متولد شده است و یا از بین دست و پا متولد شده است را می‌پذیرد و برای او کفایت می‌کند.

اما برایش بسیار مهم است که او چگونه به دنیا آمده است زاینده شده است . برای او اهمیت دارد که آیا اذیت شده است ؟ آیا موجب آزار مادر شده است ؟ آیا دردمندی را به وجود آورده است ؟ آیا او را دوست داشتیم ؟ آیا آمدن او ما را آنچنان اذیت کرده است ، که او را دوست نداشته باشیم و در این زمینه می‌تواند خیال‌هایی را در ذهن خود پرورش دهد.

در ۵ سالگی است و جای کمتری به این موضوع را دارد و اهمیتی نمی‌دهد و آنچه را که در دنیای خیال در چهار سالگی ساخته؟، مخصوصاً اگر خوب و جالب باشند، نگه می‌دارد و اگر بد باشند، معمولاً کنار می‌گذارد و فکر خودش را مشغول چنین مطلب و موضوعی نخواهد کرد.

کودک در شش سالگی دوباره به موضوع بچه علاقه پیدا می‌کند و این بار با مفهوم ازدواج و مفهوم دوست داشتن و مفهوم در یک اتاق باهم خوابیدن آشنا می‌شود متوجه می‌شود که پدر و مادر وقتی که یکدیگر را دوست داشته باشند و بخواهند صاحب فرزند شوند و در یک اتاق و رختخواب بخوابند احتمالاً می‌تواند صاحب فرزند شود.

جسته و گریخته با توجه به محیط اطرافش، با موضوع رابطه جنسی آشنا می‌شود اما دقیق نمی‌داند که این رابطه جنسی چگونه اتفاق می‌افتد و فقط می‌تواند برایش همین کافی باشد که اگر دو نفر یکدیگر را دوست دارند، یا زن و شوهر هستند کنار هم می‌خوابند، موجب تولد فرزند می‌شود.

مایه‌هایی از مفهوم عشق یا محبت را می‌فهمد به همین دلیل با گفتن تو را دوست دارم یا عاشقتم برخی از اوقات پیامی در جهت داشتن فرزند یا موضوع رابطه جنسی مطرح می‌کند.

ولی پرسش اصلی و اساسی مخصوصاً حدود ۶ سالگی برای او این است که آیا این کار دردی دارد؟ آیا این کار رنجی دارد؟ آیا لذتی را به دنبال دارد؟ آیا کسی که وجود خودش را به دیگری تحمیل می‌کند زوری در کار است؟ ترسی در کار است؟ خطری در کار است؟ و یک پرسش اساسی در ذهن او مطرح می‌شود که آیا این کار اصولاً خوب یا بد است؟ (گرچه نتیجه آن را که داشتن فرزند از معمولاً خوب می‌داند)

کودک در هفت سالگی مسئله بچه دار شدن انسان را یک مقدار واقع بینانه تر می بیند به نظر او مسئله اصلی و اساسی ، ارتباط پدر و مادر با هم است متوجه می شود که آنها می توانند رابطه داشته باشند قبول می کند و متوجه می شود که شاید جزئی از وجود پدر مادر است و آمادگی پیدا می کند که موضوع تخمک با اسپرم را معمولاً اگر پدر و مادر آن را به صورت تصویری به کودک نشان بدهند کاملاً به رابطه جنسی و بعد از تولد فرزند مرتبط کند و در ذهن خودش برای این موضوع پاسخی پیدا کند.

اشتیاق و خیال پردازی کودک درباره ازدواج

اشتیاقی پیدا می کند که ازدواج کند درباره اینکه با چه کسی می خواهد ازدواج کند یا چگونه فردی ؛ نظریاتی پیدا می کند شاید حتی اگر در این ایام به جشن نامزدی و عروسی رفته باشد ، منظره های مراسم را برای خودش مجسم می کند و آمادگی این را پیدا می کند که ببیند چه رغبتی و چه تمایلی به ازدواج مخصوصاً با چه کسی دارد تعجب آور نیست که برخی اوقات این فرد ۱۰ یا ۲۰ سال از او بزرگتر و یا چند سال از او کوچکتر است

نکته دیگر این است که با توجه به نظری که درباره خواهران و برادران خودش دارد آیا مایل است که صاحب فرزندی شود؟ یا نمی خواهد که فرزندی داشته باشد؟ آیا ۱۰ تا بچه می خواهد یا فقط یکی ؟

اینها مطالبی است که گرچه ممکن است ابراز نکند ولی معمولاً آن را در ذهن خودش دارد

آنچه که اهمیت دارد این است که فرزندان ما به دلیل شیر خوردن ، به دلیل تماس لمسی که با پدر و مادر و بقیه عزیزان دارند ، به خاطر آغوش و نوازشی که در دوران کودکی با آن برخورد داشتند و برخوردار بودند به خاطر شنیدن حرفها ، گفتگوهایی که انجام گرفته ، مطالب و نظریاتی که پدر و مادر ابراز کردن ، رفتارهایی که دیده ، مخصوصاً افراد در مناطق روستایی با یکدیگر دارند ، در مناطقی که افراد با حیوانات در ارتباط هستند و یا ارتباط حیوانات را هم دیدند ، پرسش ها و مطالب بسیاری برایش مطرح می شود و ضمناً مایل به دانستن است.

تقریباً هیچ کودکی نیست که بدون ده ها بلکه صدها سوال و کنجکاوی این دوران را پشت سر نگذارد در دنیای امروز علاوه بر برنامه های تلویزیونی و فیلم ها ، داستان هایی که پدر و مادر تعریف می کنند و یا گوش دادن به حرف بزرگسالان ، آن زمانی که خودشان مشغول هستند همه و همه بچه ها را به نتایجی در این زمینه ها می رساند.